

[Ministeren for Sundhedsvæsen.]
egentlig det originale. Det ærede Medlem skriver i sin første Tilføjelse:

„Udlevering af de omhandlede Stoffer kan dog kun foregaa fra Seruminstittet, for saa vidt den herved bliver billigere og mere praktisk for Befolkningen, end hvis den sker gennem Apotekerne eller Medicinalfabrikkerne“.

Jeg synes ærlig talt, at det ærede Medlem kunde vise Ministeren den Tillid at antage, at han ikke ved dette Lovforslag skulde tilsigte at gøre det dyrere. Selvfølgelig, hvilken Minister der end raader over Seruminstittet til den Tid, saa vil han anstrenge sig for at gøre det saa billigt som muligt, og jeg for mit Vedkommende kan ganske rolig sige, at saafremt det viser sig, at Apotekerne staa fuldt fast ved deres Tilbud om at udlevere disse Præparater endog helt uden Avance, skal det være mig en meget stor Glæde at paa-lægge Apotekerne denne Opgave. Jeg tror ogsaa, det for Apotekerne vilde have Betydning, om de stod fast ved deres Tilbud, for de er jo i al Almindelighed ikke meget populære her i Landet. Men naar Apotekerne tydeligt viser, at de vil medvirke til denne vigtige sociale Opgaves Gennemførelse paa den billigst mulige Maade, vil de ogsaa faa deres Gevinst ved denne Sags Gennemførelse, selv om den ikke kan tælles op i Penge.

Den anden Tilføjelse af det ærede Medlem Fru Elna Munch er denne:

„Saafremt saadanne Udvidelser af Instittets Virksomhed maatte kræve forøget Personale ved Instittet, Anskaffelse af nye Maskiner eller Nybygninger, bliver Beslutning derom at træffe ved særlig Lov“.

Ja, mon det ærede Medlem og jeg ikke kunde ganske venskabeligt tale herom. Det er saaledes, at Seruminstittet har sit aarlige Budget, og sædvanligt er det meget anspændt; saafremt det drejer sig om Nybygninger og nye Maskiner, maa vi altid søge til Lovgivningsmagten. Men mener det ærede Medlem, der jo dog sætter Pris paa, at alt skal gaa hurtigt, simpelt og let for sig, ikke, at det i visse Tilfælde vilde være lige saa nemt at gaa til Finansudvalget og faa dets Tiltrædelse af Bevillingen, altsaa at faa den fornødne Bevilling paa Finansloven, som at faa den ved særlig Lov. Det tror jeg ikke kan skille det ærede Medlem og mig.

Saa rettede det ærede Medlem en Række Forespørgsler til mig, ja saa mange, at det næsten er mig umuligt at besvare dem alle, men jeg kan maaske tage de vigtigste af dem. Det ærede Medlem spurgte, om jeg vilde sørge for, at disse Præparater saa

billigt som muligt og i saa god Kvalitet som muligt kom Patienterne i Hænde. Ja, selvfølgelig vil jeg gøre det, det er jo det, Lovforslaget i høj Grad tilsigter, og naturligvis, hvis det vedtages, vil jeg føle mig i allerhøjeste Grad forpligtet til dette.

Dernæst kom det ærede Medlem ind paa Betænkningen — jeg tror ogsaa, det ærede Medlem Hr. Hendriksen kom ind paa den —, og i den Anledning nødes jeg til at sige et Par Ord om Seruminstittets Personale og komme med en Bemærkning om Lægernes Medvirkning ved Medicinalfabrikationen. Det er ganske indlysende, at naar jeg forhandler med det nedsatte Udvalg om denne Lov og forhandler om Seruminstittet og de private Medicinalfabrikker, kan jeg ikke forholde Udvalget de Oplysninger, jeg sidder inde med. Derfor har jeg selv sagt givet Udvalget alle de Oplysninger, der var nødvendige, og som Udvalget ønskede vedrørende Seruminstittet og Samarbejdet med private Fabrikker, og der er ikke Spor af Mystik ved disse Oplysninger, jeg kan udmærket godt forelægge dem for dette høje Ting. Jeg tror for øvrigt, at det ærede Medlem Hr. Weygaard fremdrog Sagen her i Tinget, og det forholder sig fuldkommen rigtigt, som han sagde: Der er to ansatte ved Seruminstittet, som har været Medarbejdere ved private Medicinalfabrikker, og de har faaet økonomiske Fordele af dette Medarbejderskab. Den ene er en Tjenestemand ansat ved Seruminstittet, og han har i 1923 faaet Ministeriets Tilladelse til denne Ansættelse. Den anden Medarbejder ved private Fabrikker er ikke Tjenestemand, men han har, saa vidt jeg ved, faaet Direktørens Tilladelse til at overlade noget af sit Arbejde til private Medicinalfabrikker. Der er altsaa ingen Mystik og intet ulovligt ved denne Sag, men jeg kan ganske slutte mig til Udvalgsflertallet, naar det i Betænkningen udtaler, at det er en betænkkelig Sag, at de paa Seruminstittet ansatte tillige har lønnet Ansættelse ved private Fabrikker.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, om Lægernes Medvirkning ved private Fabrikker, ja da har dette Spørgsmaal jo været drøftet i Udvalget, og det ved det ærede Medlem jo meget bedre end jeg. Det blev nemlig drøftet i et Møde, hvor jeg ikke var til Stede, men hvor det ærede Medlem var til Stede. Saa vidt jeg ved, stammer de Oplysninger, der er tilgaaet Udvalget herom, fra det ærede Medlem selv, saa jeg finder det besynderligt, at hun spørger mig om Oplysninger, der er tilgaaet Udvalget, naar de ikke er tilgaaet det fra mig, og jeg ikke har noget som helst Ansvar for dem. Jeg har